

UNIVERSITATEA DE STAT „BOGDAN PETRICEICU HASDEU” DIN CAHUL

Aprobat

Serviciul Managementul Calității învățământului, ghidare și consiliere în carieră

Proces -verbal nr. _06_ din 17 februarie 2025

Nume Prenume: Petcu V.

CURRICULUM

**„PSIHOPEDAGOGIE”
(10 credite)**

Autori:

Chiciuc Liudmila
Barbă Maria
Petcu Valeriana
Grosu Liliana
Pușnei Irina
Lungu Polina
Mihăilescu Natalia
Ghelețchi Ion
Bîrlea Svetlana
Iliciev Maxim
Pintilii Al

Cahul, 2025

Cuprins

1. Preliminarii

Curriculumul la *Modulul Psihopedagogic* face parte din pachetul curricular al programelor de perfecționare **a cursurilor de perfecționare (pentru Educatori)** la domeniul de formare profesională 0112 Pedagogie preșcolară.

În acest context, curriculumul urmărește să asigure educatorilor posibilități suplimentare de informare, documentare, comunicare, dezvoltare profesională și autorealizare. Scopul primordial al curriculumului este să aprofundeze cunoștințele și abilitățile formabililor cu problemele de strictă noutate privind profesia și specialitatea în domeniul căreia profesează, din perspectiva experimentării unor practici didactice inovative și eficiente.

Curriculumul are menirea de a forma competențe profesionale în acord cu necesitățile de formare și de profesionalizare specifice carierei adulților prin:

- Dezvoltarea capacității de utilizare adecvată a teoriilor și conceptelor specifice științelor educației, adaptate nevoilor de dezvoltare și educației timpurii;
- Dezvoltarea capacității de explicare și interpretare a proceselor de dezvoltare, precum și a principiilor, a conținuturilor teoretice și practice specifice educației timpurii;
- Dezvoltarea și exersarea unor bune practice în proiectarea, conducerea și evaluarea activităților educaționale specifice;
- Dezvoltarea capacităților de utilizare a unor metode, tehnici și instrumente specifice educației centrate pe copil.

Conținutul curriculumului evidențiază elementele-cheie ale procesului de instruire: competențele profesionale ale cadrului didactic, corelate cu componentele demersului instructiv se vor realiza prin asigurarea noilor orientări în metodologia didactică, prin pregătiri psihopedagogice teoretice și aplicative în domeniul pedagogiei și psihologiei generale, teoriei curriculumului și a teoriei educației, teoriei și practicii evaluării – pregătire menită să constituie fundamentul pentru racordarea la Domenii de dezvoltare a copilului cuprinse în Curriculumul Național.

Curriculumul este destinat cadrelor didactice și este astfel conceput încât să ofere o bază teoretică și practică aprofundată, care să permită beneficiarilor să-și formeze și exerseze setul de competențe necesare utilizării noilor metode / tehnici centrate pe copil. În plus, beneficiarilor li se vor dezvolta și competențe necesare pentru practicarea eficientă a profesiei didactice, precum abilitățile de comunicare și relaționare interpersonală, abilitățile de utilizare a noilor tehnologii și de aplicare a acestora în context didactic, abilitățile de cercetare pedagogică etc.

2. Motivația, utilitatea unității de curs / modulul pentru formarea / dezvoltarea profesională

Formarea profesională continuă a personalului didactic, care se ocupă de educația copiilor cu vârsta de până la 7 ani, reprezintă o condiție obligatorie în societatea actuală mereu în schimbare și în condițiile progresului tehnico-științific accelerat, atestat la nivel global or, profesorul de astăzi are misiunea să pună bazele cunoștințelor și să educe generația de tineri care vor asigura evoluția ascendentă a societății peste două-trei decenii și care vor avea capacitatea să aplice cunoștințele, abilitățile și competențele stăpânite, în situații reale de viață. Actualizarea cunoștințelor științifice din domeniu, familiarizarea cu noile strategii didactice, însușirea și experimentarea instrumentelor didactice mai eficiente și mai atractive pentru copiii de astăzi sunt obiective esențiale ale modulului.

3. Competențele profesionale specifice unității de curs / modulului

- CS 1. Respectarea prevederilor cadrului normativ-reglatoriu și a politicilor educaționale, din perspectiva asigurării calității educației timpurii;
- CS 2. Valorificarea conceptelor fundamentale specifice educației timpurii;
- CS 3. Implementarea prevederilor curriculare caracteristice educației timpurii;
- CS 4. Aplicarea tehnologiilor educaționale pertinente pentru dezvoltarea holistică a copiilor;
- CS 5. Comunicarea unui mesaj educațional relevant concepției curriculumului, adecvat obiectivelor educației timpurii și particularităților de vârstă ale copiilor;
- CS 6. Crearea mediului educațional optim și eficient pentru dezvoltarea copilului;
- CS 7. Proiectarea activităților instructiv-educative specifice copilăriei timpurii;
- CS 8. Organizarea incitantă a vieții și activității copiilor în instituția de educație timpurie;
- CS 9. Evaluarea procesului educațional, rezultatelor acestuia și a progresului înregistrat de copil;
- CS 10. Stabilirea parteneriatului educațional cu familia, alți agenți sociali și comunitatea;
- CS 11. Cooperarea constructivă cu grupurile profesionale pertinente;
- CS 12. Realizarea unor cercetări în domeniul educației timpurii;
- CS 13. Proiectarea dezvoltării profesionale și a ascensiunii în carieră.

4. Administrarea unității de curs / modulului

Statutul unității de curs / modulul <i>(obligatoriu, opțional)</i>	Numărul de ore					Forma de evaluare	Nr. de credite
	Total	Contact direct	Studiu individual / Activități practice	Contact direct			
				Teoretice	Practice / seminare		
A. Psihologia învățării copiilor de vârstă 2 - 7 ani. Principiul învățării active și învățarea integrată.	36	9	27	4	5	V	10
B. Necesitățile copilului și Curriculum-ul integrat. Abordarea holistă a copilului din perspectiva activităților de învățare. Abordarea holistă a curriculumului educației timpurii.	48	12	36	6	6		
C. Starea de bine a copilului / Inteligența emoțională și bunăstarea educatorilor. Modalități de asigurare a stării de bine.	48	12	36	4	8		

D. Bullying-ul și modalități de prevenire.	36	9	27	4	5		
E. Educația incluzivă și gestionarea diversității în grădiniță	48	12	36	4	8		
F. Educația sensibilă la gen. Metode de formare a egalității de gen la copii preșcolari.	36	9	27	4	5		
G. Comunicarea eficientă cu părinții	48	12	36	4	8		
Total	300	75	225	30	45		

5. Unități de conținut / de învățare

Unități de competență*	Unități de conținut / de învățare	Finalități de studiu / abilități*
Unitatea de conținut / de învățare nr. 1. Psihologia învățării copiilor de vârstă 2 - 7 ani. Principiul învățării active și învățarea integrată		
- Identificarea caracteristicilor învățării active la preșcolari; - Aplicarea principiilor învățării integrate în activitățile cu preșcolari; - Crearea unui mediu de învățare stimulativ și interactiv; - Evaluarea progresului copiilor în contextul învățării active și integrate.	Principiul învățării active și învățarea integrată.	- să identifice etapele de dezvoltare cognitivă, socio-emoțională și motorie specifice vârstei preșcolare; - să proiecteze și să implementeze activități de învățare eficiente; - să utilizeze metode de evaluare adecvate pentru a monitoriza progresul copiilor; - să aplice în practică dezvoltarea abilităților de evaluare a progresului copiilor.
- Descrierea stadiilor de dezvoltare cognitivă propuse de Piaget și alți teoreticieni relevanți; - Identificarea factorilor care influențează dezvoltarea cognitivă; - Identificarea caracteristicilor cognitive tipice pentru fiecare grupă de vârstă;	Stadiile de dezvoltare cognitivă specifice acestei grupe de vârstă și a caracteristicilor lor	- să analizeze impactul caracteristicilor cognitive asupra procesului de învățare; - să aplice strategii didactice diferențiate, ținând cont de stadiile de dezvoltare cognitivă ale copiilor; - să selecteze și să adapteze materiale didactice adecvate fiecărei grupe de vârstă;

		- să proiecteze activități de învățare care stimulează dezvoltarea cognitivă.
- Descrierea diferitelor teorii și modele ale stilurilor de învățare; - Identificarea caracteristicilor specifice fiecărui stil de învățare; - Analiza și explicarea importanței recunoașterii și adaptării la stilurile de învățare ale copiilor; - Utilizarea metodelor și instrumentelor pentru evaluarea nevoile individuale ale copiilor; - Proiectarea activităților de învățare care stimulează implicarea și progresul tuturor copiilor.	Stilurile de învățare și a nevoilor individuale ale copiilor	- să selecteze și să adapteze materiale didactice adecvate fiecărui stil de învățare și nevoie individuală; - să utilizeze strategii de management eficient la grupă care sprijină nevoile individuale ale copiilor; - să interpreteze rezultatele evaluărilor și să identifice nevoile specifice ale fiecărui copil; - să elaboreze strategii didactice diferențiate, adaptate la stilurile de învățare și nevoile individuale ale copiilor; - să creeze un mediu de învățare care respectă diversitatea și promovează implicarea tuturor copiilor; - să colaboreze eficient cu părinții și alți profesioniști pentru a asigura sprijinul necesar fiecărui copil.
Unitatea de conținut / de învățare nr. 2. <i>Necesitățile copilului și Curriculum-ul integrat.</i>		
-Analizarea necesităților fundamentale ale copilului în procesul de învățare și dezvoltare. - Aplicarea teoriilor dezvoltării copilului în procesul educațional. - Identificarea factorilor ce influențează dezvoltarea copilului și impactul acestora asupra învățării.	Fundamentarea teoretică a necesităților copilului în educație	<i>Beneficiarul va fi capabil:</i> -să demonstreze înțelegerea profundă a necesităților educaționale ale copilului prin corelarea acestora cu diferite teorii psihopedagogice; - să evalueze impactul factorilor interni și externi asupra dezvoltării copilului și vor propune soluții educaționale adecvate. -să integreze principiile dezvoltării copilului în proiectarea activităților didactice.
-Explicarea conceptului de curriculum integrat și diferențierea acestuia de curriculumul tradițional. Identificarea principiilor și beneficiarilor curriculumului integrat în educația copilului.	Curriculumul integrat – concepte și principii de bază	-Să înțeleagă și să aplice principiile curriculumului integrat în procesul de predare-învățare. - să proiecteze activități didactice integrate, bazate pe abordarea transdisciplinară.

-Analiza modelelor internaționale și a bunelor practici în aplicarea curriculumului integrat.		- să adapteze modele de curriculum integrat în diverse sisteme educaționale.
- Explicarea conceptului de abordare holistică în educație. - Aplicarea strategiilor educaționale care vizează dezvoltarea integrală a copilului. - Crearea unui mediu de învățare care sprijină dezvoltarea fizică, emoțională, cognitivă și socială a copilului.	Abordarea holistă a copilului din perspectiva activităților de învățare.	- să proiecteze activități educaționale care susțin dezvoltarea integrată a copilului. - să demonstreze capacitatea de a utiliza metode active, centrate pe copil, în procesul de predare. - să evalueze impactul activităților de învățare asupra dezvoltării copilului. - să ajusteze strategiile în funcție de necesitățile copiilor.
Unități de competență: -Analizarea curriculumului educației timpurii din perspectiva abordării holistice. -Identificarea și aplicarea principiilor de integrare a domeniilor de dezvoltare în curriculumul educației timpurii. -Elaborarea unor strategii educaționale care favorizează dezvoltarea globală a copilului.	Abordarea holistă a curriculumului educației timpurii.	-să înțeleagă importanța unei abordări integrate în educația timpurie. -să implementeze activități care îmbină diferite domenii de învățare pentru a răspunde nevoilor copilului. - să adapteze strategiile educaționale pentru a asigura un proces de învățare echilibrat și eficient.
Unitatea de conținut / de învățare nr. 3. Inteligența emoțională și bunăstarea educatorilor.		
- Definirea conceptului de „intelență emoțională” și „bunăstare” în procesul educațional și a principalelor tulburări emoționale întâlnite la elevi / copii (ex. anxietate, depresie); - Explicarea modului în care se condiționează reciproc starea de bine a elevilor cu cea a cadrelor didactice (și viceversa); - Promovarea relațiilor pozitive și de încredere între partenerii procesului educațional pentru a reduce situațiile de stres. - Depistarea simptomelor <i>burnout</i>;	● Conceptul de „intelență emoțională” și „bunăstare” în procesul educațional; ● Prevenirea situațiilor de stres. Gestionarea stresului și a sindromului <i>burnout</i> (epuizare profesională); ● Echilibrul între viața personală și profesională a cadrelor didactice; ● Bunăstarea emoțională a elevilor. Generalități; Tehnici de sprijin pentru elevii cu tulburări emoționale (anxietate, depresie etc.).	Beneficiarul va fi capabil: - Să conștientizeze faptul că procesul educațional nu se rezumă doar la instruire și disciplină, ci implică și pregătire pentru viață, ghidare și motivare pentru a învăța, a coopera eficient, astfel realizându-se starea de bine; - Să sesizeze asumat situația care a fost și să proiecteze unele acțiuni de viitor, pentru a spori inteligența emoțională și a îmbunătăți starea de bine existentă; - Să își asume o introspecție supra propriului demers educațional în raport cu apariția și gestionarea situațiilor de stres.

- Determinarea și evaluarea cauzelor care provoacă situațiile de stres în educație; - Identificarea metodelor/ strategiilor/ procedeele de gestionare a stresului, pentru a evita epuizarea profesională; - Stabilirea coeziunii politicilor, practicilor, intervenției și inițiativelor ce contribuie la stabilirea echilibrului între viața personală și cea profesională. - Identificarea cauzelor care duc la distorsionarea echilibrului între viața personală și profesională (natura profesiei, elevi indisciplinați, conflictul între generații, volumul de muncă extenuant, presiuni la nivel administrativ, emoțiile negative generate de familie/ de comunitatea profesională/ de societate etc.); - Relevarea modalităților prin care se asigură acest echilibru; - Identificarea principalelor componente ale bunăstării emoționale la elevi; - Explicarea influenței emoțiilor asupra învățării și performanței școlare; - Recunoașterea principalilor factori care contribuie la bunăstarea emoțională a elevilor; - Identificarea cauzelor și factorilor de risc asociați tulburărilor emoționale; - Cunoașterea și descrierea unor tehnici eficiente de sprijin pentru elevii afectați; - Aplicarea unor metode de gestionare a emoțiilor și		- Să pună în aplicare metode/ strategii/ procedee de gestionare a stresului însușite în procesul de instruire; - Să fie disponibil de a discuta cu cineva situațiile de stres sau <i>burnout</i>. - Să identifice soluțiile pe termen scurt și pe termen lung; - Să realizeze o cercetare dinamică a constatărilor asupra echilibrului între viața personală și profesională individuală sau, chiar, colectivă. - Să stabilească propria linie valorică ce ar asigura echilibrul între viața personală și profesională. - Să identifice propriile nevoi/ propriul barometru care ar stabiliza echilibrul între viața personală și profesională; - Să aplice tehnicile simple de gestionare a emoțiilor și a stresului în situații școlare; - Să exerseze strategiile de rezolvare a conflictelor într-un mod constructiv. - Să identifice factorul care a contribuit la apariția unei anumite tulburări emoționale; - Să dezvolte strategii de intervenție pentru susținerea elevilor cu dificultăți emoționale; - Să creeze un mediu școlar incluziv și de suport pentru prevenirea și reducerea tulburărilor emoționale.
---	--	--

stresului în context educațional; - Exersarea tehnicilor de comunicare empatică și sprijin emoțional pentru elevii vulnerabili.		
Unitatea de conținut / de învățare nr. 4. Bullying-ul și modalitățile de prevenire		
- Recunoașterea și definirea comportamentelor agresive - Identificarea factorilor de risc și semnalele timpurii ale agresivității la elevi, inclusiv indicatorii emoționali, comportamentali și sociali care pot semnala posibile situații de bullying. - Analiza și evaluarea dinamicii relațiilor dintre agresor, victimă și martori, precum și impactul comportamentelor agresive asupra fiecărei părți implicate.	Identificarea și prevenirea comportamentelor agresive	- să aplice strategii eficiente de prevenire a comportamentelor agresive în mediul școlar, prin tehnici de management al clasei, activități educative și dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale elevilor. - să implementeze metode de predare și învățare incluzive care promovează empatia, cooperarea și respectul reciproc în rândul copiilor de vârstă preșcolară. - să folosească tehnici de comunicare asertivă și de rezolvare a conflictelor, ajutând elevii să își exprime emoțiile și nevoile într-un mod constructiv și non-violent. - să elaboreze planuri de acțiune și politici școlare care să contribuie la reducerea comportamentelor agresive și la crearea unui climat educațional sigur și pozitiv.
Cunoașterea și explicația prevederilor legislative naționale și internaționale referitoare la prevenirea și combaterea bullying-ului și a violenței școlare, inclusiv reglementările specifice privind cyberbullying-ul. - Analiza cadrului normativ privind protecția copilului în instituțiile de învățământ și drepturile și responsabilitățile elevilor, cadrelor didactice și	Cadrul legal și politicile educaționale privind prevenirea și combaterea bullying-ului	-Să implementeze politici educaționale eficiente la nivelul unității de învățământ pentru prevenirea agresiunii și asigurarea unui climat sigur și incluziv pentru toți elevii. - să redacteze și utilizeze documente relevante, cum ar fi regulamente școlare, planuri de intervenție, ghiduri de bune practici și strategii de acțiune adaptate cadrului legal.

părinților în contextul combaterii bullying-ului.		- să promoveze drepturile copilului și egalitatea de șanse în procesul educațional, asigurând respectarea principiilor de nediscriminare și incluziune. - să informeze și sensibilizeze elevii, părinții și comunitatea școlară cu privire la importanța respectării legislației anti-bullying și a mecanismelor de protecție disponibile.
---	--	--

Unitatea de conținut / de învățare nr. 5. Educația incluzivă și gestionarea diversității în grădiniță (copii cu CES/dizabilități, copii romi, refugiați, din familii socialmente vulnerabile etc.).

- o Cunoașterea și înțelegerea conceptelor de bază legate de dificultățile de adaptare, relaționare și învățare. - o Explicarea și interpretarea semnelor și simptomelor care indică nevoi speciale la copii. - o Utilizarea limbajului specific al domeniului pentru a descrie și analiza situații practice. - o Aplicarea tehnicilor de observare și evaluare a nevoilor copiilor. - o Transferul cunoștințelor în situații practice pentru identificarea și sprijinirea copiilor cu dificultăți. - o Rezolvarea de probleme prin reflecție critică și constructivă asupra cazurilor prezentate. - o Conduită creativă și inovativă în adaptarea metodelor de cunoaștere a nevoilor individuale.	Tehnici de cunoaștere a nevoilor copiilor cu dificultăți de adaptare, relaționare, învățare	1. Capacitatea de a identifica și descrie semnele care indică nevoi speciale la copii. 2. Abilitatea de a aplica tehnici de observare și evaluare în practică. 3. Capacitatea de a analiza și interpreta datele obținute pentru a planifica intervenții adecvate.
- o Cunoașterea și înțelegerea conceptelor legate de intervențiile timpurii. - o Explicarea importanței intervențiilor timpurii în dezvoltarea copiilor.	Intervenții timpurii pentru copii cu tulburări de dezvoltare	1. Capacitatea de a explica importanța intervențiilor timpurii.

○ Aplicarea metodelor de intervenție timpurie în practică. ○ Transferul cunoștințelor în situații reale pentru sprijinirea copiilor cu tulburări de dezvoltare. ○ Rezolvarea de probleme prin analiza cazurilor și propunerea de soluții creative.		2. Abilitatea de a aplica metode de intervenție în practică. 3. Capacitatea de a colabora eficient cu părinții și alți specialiști.
○ Cunoașterea și înțelegerea strategiilor de adaptare a activităților. ○ Explicarea modului în care activitățile adaptate pot sprijini dezvoltarea copiilor. ○ Aplicarea strategiilor de adaptare în practică. ○ Transferul cunoștințelor în situații reale pentru crearea de activități incluzive. ○ Rezolvarea de probleme prin adaptarea creativă a activităților.	Strategii de adaptare a activităților educaționale pentru a sprijini toți copiii	1. Capacitatea de a explica importanța adaptării activităților. 2. Abilitatea de a aplica strategii de adaptare în practică. 3. Capacitatea de a crea activități educaționale incluzive.
○ Cunoașterea și înțelegerea conceptelor legate de mediul educativ accesibil. ○ Explicarea modului în care un mediu accesibil sprijină incluziunea. ○ Aplicarea metodelor de creare a unui mediu accesibil. ○ Transferul cunoștințelor în practică pentru organizarea spațiului educativ. ○ Rezolvarea de probleme prin adaptarea creativă a mediului.	Modalități de creare a unui mediu educativ accesibil pentru copiii cu nevoi speciale	1. Capacitatea de a explica importanța unui mediu accesibil. 2. Abilitatea de a aplica strategii de organizare a mediului educativ. 3. Capacitatea de a colabora cu specialiști pentru crearea unui mediu incluziv.
Unitatea de conținut / de învățare nr. 6. Educația sensibilă la gen. Metode de formare a egalității de gen la copii preșcolari.		
Înțelegerea diferenței dintre gen și sex și a modului în care aceste concepte influențează educația timpurie. - Cunoașterea principalelor teorii și perspective asupra	Introducere în conceptul de gen	- Capacitatea de a analiza critic și de a recunoaște manifestările stereotipurilor de gen în materialele educaționale, jocuri și activități din grădiniță.

genului din domeniul educației și științelor sociale.		- Dezvoltarea și aplicarea unor strategii educaționale care promovează egalitatea de șanse și diversitatea în interacțiunile cu copiii. - Dezvoltarea unei perspective deschise și reflexive asupra propriilor convingeri și practici legate de gen. - Promovarea unei culturi educaționale bazate pe respect, diversitate și echitate.
Înțelegerea conceptului de stereotip de gen și a modului în care acesta influențează percepțiile, comportamentele și oportunitățile copiilor. - Cunoașterea mecanismelor prin care stereotipurile de gen sunt transmise în educația timpurie (familie, educatori, materiale didactice, mass-media, jocuri). - Identificarea efectelor negative ale stereotipurilor de gen asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copiilor.	Impactul stereotipurilor de gen în educația timpurie	- Aplicarea unor strategii educaționale care reduc influența stereotipurilor de gen și promovează o abordare echitabilă și incluzivă. - Utilizarea unui limbaj și a unor exemple care încurajează egalitatea de șanse și diversitatea în rândul copiilor. - Promovarea unei culturi educaționale incluzive, în care fiecare copil este încurajat să își exprime liber interesele, talentele și emoțiile, fără constrângeri de gen. - Angajamentul de a combate stereotipurile de gen prin modele pozitive de interacțiune și comunicare non-discriminatorie.
- Înțelegerea importanței jocului ca instrument esențial în dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copiilor. - Cunoașterea modului în care jocurile tradiționale și moderne pot influența percepțiile copiilor asupra rolurilor de gen. - Identificarea caracteristicilor unui joc educativ care	Rolul jocului în promovarea egalității de gen	- Capacitatea de a selecta și adapta jocuri educative care să încurajeze participarea echitabilă a tuturor copiilor, indiferent de gen. - Aplicarea unor strategii pedagogice inovatoare care să încurajeze diversitatea de roluri în joc și să evite limitările impuse de stereotipurile de gen. - Crearea unui mediu de învățare echilibrat, în care fetele

promovează egalitatea de gen și incluziunea.		și băieții să aibă acces egal la toate tipurile de jocuri și jucării. - Facilitarea jocurilor de rol care să ofere modele variate de comportament și oportunități egale pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale. - Angajamentul de a încuraja copiii să exploreze o gamă variată de activități ludice, fără a fi limitați de așteptările sociale legate de gen. - Promovarea unui climat educațional deschis și incluziv, în care fiecare copil să se simtă liber să aleagă jocurile și activitățile care îl pasionează.
- Înțelegerea conceptului de comunicare sensibilă la gen și a impactului său asupra dezvoltării copiilor în educația timpurie. - Cunoașterea influenței limbajului asupra percepțiilor de gen ale copiilor și asupra modului în care aceștia își construiesc identitatea. - Identificarea formelor subtile de discriminare de gen în comunicarea verbală și nonverbală dintre educatori, copii și părinți. - Recunoașterea importanței implicării părinților în promovarea unei comunicări echitabile și a unui mediu educațional incluziv.	Comunicarea sensibilă la gen cu copiii și părinții	Dezvoltarea și aplicarea unor strategii de comunicare care să susțină egalitatea de gen și să evite consolidarea stereotipurilor. -Utilizarea unui limbaj incluziv și echilibrat, care să reflecte diversitatea și să ofere modele de exprimare egalitare pentru copii. - Crearea unui dialog deschis și empatic cu părinții, oferindu-le exemple și recomandări pentru sprijinirea unei comunicări echilibrate acasă. - Gestionarea situațiilor de prejudecăți și stereotipuri exprimate de copii sau părinți, prin răspunsuri educative și constructive. - Promovarea unui climat de respect, încredere și egalitate în interacțiunile zilnice cu copiii și părinți. - Încurajarea unui dialog activ cu părinții privind beneficiile educației sensibile la gen și

		impactul unui limbaj echilibrat asupra dezvoltării copilului. - Angajamentul de a contribui la formarea unei culturi educaționale incluzive, în care fiecare copil să se simtă valorizat și respectat, indiferent de gen.
Înțelegerea impactului pe care materialele didactice și resursele educaționale îl au asupra formării percepțiilor de gen la copiii de vârstă preșcolară. - Identificarea stereotipurilor de gen în manuale, cărți pentru copii, povești, ilustrații, jucării educative și alte resurse utilizate în grădinițe. - Cunoașterea criteriilor de selecție a materialelor didactice care promovează diversitatea, egalitatea de șanse și reprezentarea echilibrată a genurilor. - Familiarizarea cu exemple de bune practici și resurse educaționale moderne care susțin o educație echitabilă și inclusivă.	Materiale didactice și resurse educaționale fără prejudecăți de gen	Capacitatea de a analiza critic și de a selecta materiale educaționale care încurajează o reprezentare echilibrată a fetelor și băieților în diverse roluri și activități. - Dezvoltarea și utilizarea unor resurse educaționale alternative care reflectă diversitatea și promovează modele pozitive de egalitate de gen. - Integrarea unor metode interactive și creative care să permită copiilor să exploreze diferite roluri fără constrângeri impuse de stereotipuri. - Adaptarea activităților didactice astfel încât să stimuleze participarea echitabilă a tuturor copiilor, indiferent de gen. - Adoptarea unei perspective reflexive și critice asupra propriilor alegeri educaționale, pentru a evita perpetuarea stereotipurilor de gen. - Promovarea unui mediu educațional echitabil, în care copiii sunt încurajați să își dezvolte interesele și talentele fără a fi limitați de așteptările sociale legate de gen. - Implicarea activă în sensibilizarea colegilor, părinților și comunității cu privire la importanța materialelor educaționale incluzive.

Unitatea de conținut / de învățare nr. 7. Comunicarea eficientă cu părinții (Subiecte recomandate: Metode de colaborare între educator și părinți pentru susținerea dezvoltării copiilor; Modalități de organizare a sesiunilor de formare /pedagogizare a părinților; Colaborarea cu părinții în gestionarea comportamentelor dificile ale copiilor; Strategii eficiente de comunicare cu membrii familiei copiilor).

-Comunicarea eficientă în diferite contexte educaționale formale și nonformale, prin valorificarea adecvată a instrumentariului psihopedagogic de studiere a particularităților cognitive și de personalitate.

- Crearea unui parteneriat educațional eficient, în baza potențialului formativ al colegilor din cadrul instituției de învățământ, a familiei și altor factori educaționali implicați în formarea personalității.

- Soluționarea constructivă a conflictelor interpersonale și instituționale, a situațiilor de problemă în domeniul educațional manifestând respect și toleranță.

Metode de colaborare între educatori și părinți pentru susținerea dezvoltării copiilor

- Aplicarea tehnicilor de comunicare eficientă cu părinții, adaptând feedbackul în funcție de rezultatele colaborării educaționale.

- Stabilirea parteneriatului educațional constructiv cu părinții, în care se promovează colaborarea și încrederea reciprocă.

- Recunoașterea nevoilor, așteptărilor individuale ale părinților în comunicarea și colaborarea educațională.

- Specificarea particularităților relației de comunicare educator-părinte.

- Practicarea tehnicilor de feedback constructiv în relația de comunicare educator-părinte.

- Manifestarea empatiei în diverse situații de comunicare și interrelaționare cu părinții și copii.

- Distingerea particularităților situațiilor din organizații pentru a realiza activități de comunicare profesionistă.

- Analiza particularităților organizaționale pentru realizarea activităților de formare / pedagogizare a părinților.

- Comunicarea eficientă în diferite contexte educaționale formale și nonformale prin valorificarea adecvată a instrumentariului psihopedagogic de studiere a particularităților cognitive și de personalitate.

Modalități de organizare a sesiunilor de formare/pedagogizare a părinților

- Identificarea specificității diferitor elemente ale procesului de comunicare.

- Implementarea modalităților eficiente de organizare a sesiunilor de formare a părinților.

- Evaluarea actului de comunicare eficientă cu părinții.

- Aplicarea tehnicilor și instrumentelor corecte în comunicarea cu părinții.

- Promovarea culturii comunicării asertive și pozitive prin activități de formare cu părinții.

- Dezvoltarea culturii respectului prin diverse activități cu părinții care să

- Aplicarea principalelor modele, tipuri și forme de comunicare în funcție de situația comunicării.		încurajeze relațiile sănătoase cu ei.
- Examinarea condițiilor / circumstanțelor care ar asigura colaborarea eficientă în triada familie - părinți - copil. - Determinarea modalităților de gestionare a comportamentelor dificile ale copiilor. - Explicarea cauzelor care produc comportamente dificile în rândul copiilor.	Colaborarea cu părinții în gestionarea comportamentelor dificile ale copiilor	- Distingerea modalității de integrare a tehnologiilor digitale pentru eficientizarea colaborării cu părinții. - Evaluarea importanței colaborării eficiente și constructive cu părinții în scopul gestionării comportamentelor dificile ale copiilor. - Rezolvarea studiilor de caz.
- Rezolvarea constructivă a conflictelor interpersonale și instituționale, a situațiilor de problemă în domeniul educațional manifestând respect și toleranță. - Modelarea stilului propriu de comunicare cu stilul de comunicare al părinților. - Propunerea diverselor modalități și strategii de aplanare a conflictelor prin comunicare. - Proiectarea modalităților pentru depășirea barierelor și dificultăților de comunicare.	Strategii eficiente de comunicare cu membrii familiei copiilor	- Dezvoltarea strategiilor de implicare a părinților în activitățile educative în vederea eficientizării procesului educațional; - Aplicarea tehnicilor de comunicare și gestionare a situațiilor sensibile pentru a menține relații constructive cu părinții. - Racordarea abilităților comunicative pentru depășirea barierelor și dificultăților de comunicare. - Propunerea strategiilor de comunicare eficientă și constructive cu membrii familiei copiilor. - Determinarea normelor relației educator-părinte în context educațional.

**Unitățile de competență se descriu ca fiind cognitive (cunoașterea, înțelegerea și utilizarea limbajului specific, explicare și interpretare) și funcțional – acționare (aplicare, transfer și rezolvare de probleme: reflecție critică și constructivă; conduită creativ - inovativă).*

** Abilitățile se descriu în termeni ce reprezintă capacitatea de a aplica și utiliza de către formabil a cunoștințelor în scopul realizării sarcinilor și rezolvării de probleme.*

6. Sugestii de predare

- Crearea unui mediu de învățare stimulat pe spațiu organizat, atmosferă pozitivă etc.;
- Utilizarea metodelor de predare active cum ar fi: jocul, explorarea și experimentarea, proiecte tematice etc.;
- Integrarea diverselor domenii de dezvoltare: dezvoltarea abilităților socio-emoționale, dezvoltarea abilităților motorii etc.

7. Sugestii de evaluare (evaluarea curentă/ formativă, sumativă, metode de evaluare)

8. Sugestii pentru studiu individual

Materii pentru studiul individual	Produse de elaborat	Modalități de evaluare	Termen de realizare
Metode de colaborare între educatori și părinți pentru susținerea dezvoltării copiilor	Chestionar pentru identificarea nevoilor părinților în contextul parteneriatului educațional Proiect educațional privind parteneriatul părinți-cadre didactice	- Evaluarea individuală - Evaluarea reciprocă - Evaluarea în grup - Completarea fișelor de reflecție - Autoevaluare - Discuții de grup	Pe parcursul modulului
Modalități de organizare a sesiunilor de formare/ pedagogizare a părinților	Mini-ghid pentru organizarea sesiunilor de formare/pedagogizare a părinților în grădinițe.		
Colaborarea cu părinții în gestionarea comportamentelor dificile ale copiilor	Elaborarea unui lapbook cu subiectul <i>Comunicarea eficientă: educator-părinte, educator-copil, părinte-copil.</i> Studiu de caz pe o situație reală.		
Strategii eficiente de comunicare cu membrii familiei copiilor	Crearea unui ghid de bune practici pentru educatori privind modul de comunicare eficientă și colaborare cu părinții în vederea gestionării comportamentelor dificile ale copiilor.		

9. Sugestii pentru activități practice

Studiu de caz: analiza și soluționarea unor studii de caz în care se prezintă diverse situații de comunicare.

Ateliere de creație: activități de creație în care participanții vor aprofunda stilul de comunicare asertiv, lucrând cu diverse materiale didactice și resurse educaționale.

Reflecție și autoevaluare: sesiuni de reflecție și autoevaluare în care participanții pot analiza propriile practici pedagogice și pot identifica domeniile pe care doresc să le îmbunătățească.

10. Resurse didactice recomandare formabililor

8. Bibliografia selectivă

1. ALBULESCU, I., Pragmatica predării. Activitatea profesorului: între rutină și creativitate. Pitești: Paralela 45, 2008
2. AFANAS, I. Teoria și praxiologia educației. Chișinău: Editura Universității de Stat din Moldova, 2022.
3. BICULESCU, F. Axiologia educației familiale: aspecte filosofice și pedagogice. Chișinău: Editura Universității de Stat din Moldova, 2021.
4. BOCOȘ, M., JUCAN, D., Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării. Repere și instrumente didactice pentru formarea profesorilor. Pitești: Paralela 45, 2008.
5. BODEA HAȚEGAN, C. Logopedia: Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise. București: Editura Trei, 2016.
6. CALLO, T., GHICOV, A., Elemente de transdisciplinaritate în predare: Ghid metodologic pentru formarea cadrelor din învățământul preuniversitar. Chișinău: Î.E.P. Știința, 2007
7. CARTALEANU, T., COSOVAN, O., GORAȘ-POSTICĂ, V., LÎSENCO, S., SCLIFOS, L., Formare de competențe prin strategii didactice interactive. Chișinău: Pro Didactica, 2008.
http://ise.md/uploads/files/15383ș8ș87_cultura_educatiei_si_vorbitorul_cult_de_limba_r_om_ana.pdf
8. GHERASIM, A., CORNICIUC, S. Discurs specializat - lexic și gramatică de bază. CEP USM, Chișinău: 2014.
9. GHICOV, A. Didactica textului în rețea. Monografie. Chișinău:S.n., Tipografia „Print-Caro”, 2017, 364 p.
10. GHICOV, A. Pedagogia aplicativă a performanței. Chișinău: PONTOS, 2012. 208 p.
11. GORAȘ-POSTICĂ, V. Competența interculturală. Auxiliar didactic. Chișinău: Pro didactica, 2015.
12. GORAȘ-POSTICĂ, V. Formarea competențelor prin intermediul metodelor interactive de predare-învățare-evaluare. În: Formare de competențe prin strategii didactice interactive. Chișinău: CE PRO Didactica, 2008. 204 p.
13. Gramatica limbii române, București: Editura LITERA, 2022
14. ILIE, Emanuela. Didactica limbii și literaturii române. Iași: Editura Polirom, 2020.
15. MOLAN, V., BIZDUNĂ, M. Didactica limbii și literaturii române1, MEC, București, 2006.
16. NOREL, M., SÂMIHĂIAN, F. Didactica limbii și a literaturii române I și II. Program de conversie profesională la nivel postuniversitar pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, MEC. București, 2011.
17. PANFIL, Alina. Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise. București: Editura Paralela 45, 2003.
18. PARFENE, Constantin. Metodica studierii limbii și literaturii române în școală. Ghid teoretico-aplicativ. Iași: Polirom, 1șșș.
19. STOICA, M. Didactica generală și didactici speciale. București: Editura Universitară, 2010.
20. ȘCHIOPU, Constantin. Metodica predării literaturii române. Pitești, 200ș
21. TINTIUC, Tatiana. Educația incluzivă în clasă. Ghid pentru profesori, Tipografia Centrală, Chișinău, 2011.

22. TIRON, Elena, STANCIU Tudor Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2015.
23. SÂMIHĂIAN, Florentina. O didactică a limbii și literaturii române. București: Editura Art, 2014.
24. PAMFIL, Alina. Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise. Pitești: Editura Paralela 45, 2003.
25. ȘERBĂNESCU, Andra. Cum se scrie un text. Iași: Editura Polirom, 2000.
26. WEARE, K. Promovarea sănătății mintale în școli. București: Editura Trei, 2004.
27. ANGHEL, P. Stiluri și metode de comunicare. București: Ed. Aramis, 2004.
28. BOLBOCEANU, A. Psihologia comunicării. Chișinău: Ed. Univers Pedagogic, 2007.
29. BOLBOCEANU, A., CUCER, A. et al. Rolul părinților și al cadrelor didactice în învățarea pe tot parcursul vieții. Ghid teoretico-metodologic. Chișinău: ISE, 2019.
30. BORTES, A. Cinci tehnici de comunicare eficientă cu părinții. Disponibil: www.kidizi.ro
31. CIUPERCĂ, E., CIUPERCĂ, C. Individul și lumea de lângă el. București: Ed. Sper, 2003.
32. CREMENE, U., STOICA, R. Sfatul psihologului: cum trebuie să fie comunicarea dintre un părinte și educator, 2016. Disponibil: https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/sfatul_psihologului_cum_trebuie_sa_fie_comunicarea_dintre_parinti_si_educator
33. CREȚU, T. Psihologia vârstelor. ed. a III-a rev. și ad. Iași: Ed. Polirom, 2009.
34. DINU, M. Comunicarea repere fundamentale. București: Ed. Algos, 2000.
35. DINU, M. Fundamentele comunicării interpersonale. București: Ed. ALL, 2008.
36. KEENAN, K. Cum sa comunici. București: Editura Rentrop & Straton, 1996.
37. LASSUS DE RENE. Analiza tranzacțională. București: Ed. Teora, 2006.
38. MÎNDRU, N., PRISACARI, S. Arta discuției. Chișinău: Lyceum, 2004.
39. PÂNIȘOARĂ, I. O. Comunicarea eficientă. București: Editura Polirom, 2006.
40. PEASE, A. Limbajul trupului. București: Ed. Polimark, 2002.
41. PONOMARI, D. Training de comunicare în psihopedagogie. Suport de curs. Chișinău, 2019.
42. PRUTIANU, Ș. Antrenamentul abilităților de comunicare. Limbaje ascunse. Iași: Ed. Polirom, 2005.
43. QUILLIAM, S. Tainele limbajului trupului. București: Editura Drago Print, 1998.
44. ROSENBERG MARSHALL, B. Comunicarea nonviolentă. Limbajul vieții. Chișinău, 2005.